

XLVI.

B e t æ n k n i n g

over

Forflag til Lov om Beskatning af indenlandsk Tobak.

(Afgiven af Landsthingets Udvalg den 28de Marts 1874.)

Af det i Rigsdagssamlingen i 1871—72 til Behandling af Regjeringens Toldblovdraft nedsatte Folkethingsudvalg blev det i dets Betænkning udtalt, at det maatte anse det for en bydende Nødvendighed at paalægge den indenlandske Tobaksavl en Produktionsafgift, og et Forflag til en saadan Afgift blev derefter ogsaa i den følgende Rigsdagsamling forelagt af Regjeringen. Dette Forflag kom dog kun til 1ste Behandling i Folkethinget, hvor der til at overveie det nedfattes et Udvalg, i hvilket Meningerne om Sagen viste sig meget delte, og Regjeringen har derpaa i nærværende Samling forelagt Landsthinget et nyt, i flere Henseender forandret Lovforflag angaaende den samme Gjenstand, hvorover det af Landsthinget nedsatte Udvalg skal tillade sig at ytre følgende.

Der har imellem Udvalgets Medlemmer været fuldstændig Enighed om, at det, hvis den nuværende Tobakstold forhøies, vil være uundgaaeligt nødvendigt at indføre en Beskatning af den indenlandske Tobaksavl, og Udvalget har ligeledes været enigt om, at denne Beskatning neppe vil kunne lade sig ordne paa en hensigtsmæssigere Maade end ved at lade Afgiften rette sig efter Størrelsen af det med Tobak beplantede Areal. Den anden Beskatningsmaade efter Vægten af de indhøstede og tørrede Tobaksblade, som Lovudkastet har villet give den Skattepligtige Udgang til at vælge, naar han fandt den at foretrække, er forekommen Udvalget at være forbunden med saadanne Uleiligheder, at det har ment, at dette Valg ikke burde indrymmes.

Derimod har der baade om det Spørgsmaal, hvorvidt en Beskatning af den indenlandske Tobaksavl vil være ønskelig, og ogsaa hvis Tobakstolden ikke skulde blive forhøiet, og angaaende Størrelsen af Beskatningen under den ene eller den anden Forudsætning i Udvalget været delte Meninger. Et Flertal af Udvalget (Brasch, Bruun, Fischer,

Melchior, Mourier Peterfen, W. Peterfen og Using) er af den Formening, at det i enhver Henseende vil være det Heldigste at adoptere det Forflag, der blev stillet af Regjeringen ifjor om at ansætte Afgiften af den indenlandske Tobak til det samme Beløb som Tolden af den udenlandske. Flertallet er nemlig ikke i Tvivl om, at Tobaksavlen er en Vok, der faa daarligt passer for det danske Klima, at det kun kan være skadeligt at opelske den her i Landet ved Toldbeskyttelse. For Tiden betales den indenlandske Tobak kun med en Pris af omtrent 10 sk for Pundet, medens de simpleste Tobaksforter, der indføres fra Udlandet, koste omtrent lige saa meget ufortoldede, eller, naar Tolden, der er 7 sk pr. Pb. , tillægges, altsaa omtrent 17 sk , ja Tobaks-spinderne finde endog deres Regning ved at erlægge den anførte Told af fremmede Tobaksstilk, der saaledes, selv naar de, hvad tilbøis er Tilfældet, i Udlandet kunne kjøbes til 4 sk Pundet, her komme til at staa dem i 11 sk . Det er heraf aabenbart, at den indenlandske Tobak er en meget ringe Vare; det maa antages, at den, hvis fremmed Tobak var toldfri, ikke kunde betales med meget over 3 sk Pundet, og gaar man ud fra, at der paa en Skjeppe Land kan produceres aarlig 200 Pb. tørret Tobak (efter hvad nedenfor skal bemærkes, tør Udvalget endog kun sætte 170 Pb.) vilde altsaa under den angivne Forudsætning en med Tobak beplantet Punde Land kun give en Bruttoindtægt af omtrent 50 Rd. Dette vilde være saa utilstrækkeligt til at lønne Dyrkningen, at man vistnok med Sikkerhed kan sige, at uden Toldbeskyttelsen vilde de 600,000 Pb. , som Udbyttet af den indenlandske Tobaksproduktion i den sidste Tid har andraget aarlig, slet ikke være komne paa Markedet, men have maattet erstattes af udenlandsk Tobak, der aarlig vilde have indbragt en Told af over 40,000 Rd. Men ser man hen til, hvorledes Tobakdyrkingen her i Landet, som tidligere næ-